

HOL LAKIK ISTEN?

A tanító ezt kérdezte a gyerekektől: „Hol lakik Isten?” Különböző válaszokat kapott, ilyeneket: a mennyben, a szívünkben, a templomban... Az egyik kis jelentkező pedig ezt mondta: „Isten az alvégen, a keresztutca baloldalán, a sarokház mellett lakik.”

Lett erre nagy kacagás. De a tanító jól ismerte a fiút, és ezért barátságosan megkérdezte tőle: „Hogyan érted ezt kisfiam?” A legényke komoly válasza ez volt: „Vasárnap édesapámmal sétáltunk. Amikor ahhoz a házhoz értünk, ezt mondta édesapám: Itt egy cipésmester lakik nyolc gyermekkel, öreg, vak apjával és béna nénikéjével. Szegények, de nagyon szeretik egymást. Imádkoznak Istenhez, szorgalmasan dolgoznak, és elégedettek is. Velük lakik az Isten.”

Most már egy gyerek sem nevetett. „Igazad van, fiacskám.” - szólt a tanító. – „Isten ott lakik az alvégen, a keresztutca baloldalán a sarokház mellett. De nemcsak ott...”

Nálam lakik-e az Isten? Olyan-e a gondolkodásom, a beszédem, a tetteim, hogy abból mások azt látják, nálam (is) lakik az Isten?

Kérlek, Uram, add, hogy cselekedeteimet az irántad érzett szeretet hassa át!

Reményik Sándor: Csendes csodák

Ne várd, hogy a föld meghasadjon
És tűz nyelje el Sodomát.

A mindennap kicsiny csodái
Nagyobb és titkosabb csodák.

Tedd a kezedet a szívedre
Hallgasd, figyeld, hogy mit dobog,
Ez a finom kis kalapálás
Nem a legcsodásabb dolog?

Nézz a sötétkék végtelenbe,
Nézd a kis ezüstpontokat:
Nem csoda-e, hogy árva lelked
Feléjük szárnyat bontogat?

Nézd, árnyékod hogy fut előled,
Hogy nő, hogy törpül el veled.
Nem csoda ez? – s hogy tükröződni
Látod a vízben az eget?

Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szírom-csodák.
Rajtuk át Isten szól: jövök.

XI. Érsekújvári Nyári Lelkigyakorlat

2017. július 12-16. között, az Ignis Polgári Társulás szervezésében, valósult meg a XI. Érsekújvári Nyári Lelkigyakorlat. A lelki vezetést idén is Regina Collins szerzetes nővér vállalta el. Ismét elkísérte őt Teréz nővér, aki mindenben a segítségére volt – többek között a tolmácsolásban, a személyes beszélgetések és imádság idején. Az előadások alatt, az elhangzottakat, Mikesi András fordította angolból magyarra.

Az idei lelkigyakorlat, néhány pontban, eltért az előző évek gyakorlatától. Az előadások ugyanis azon érdeklődők számára is nyitottak voltak, akiknek nem állt módjukban, hogy az egész lelkigyakorlaton részt vegyenek. Mivel szállásunk a Fő térhez közeli Egészségügyi Középiszkola diákszállóján volt, az esti szentmisék, a gyógyító alkalom és a gyóntatás a plébániatemplomban illetve a ferenceseknél valósultak meg. A bűnbánat szentségének kiszolgáltatásában Gyuzsi Atya állt készségesen a rendelkezésünkre. Természetesen, a hagyományos Szűz Mária-körmenet sem maradhatott el, mely ezúttal a ferences templomból indult, majd gyertyás menetben jártuk körbe a kolostor épületét. A szentmisét, aznap este, Cirill atya mutatta be a Barátok templomában.

A lelkigyakorlat különlegességét az indiai származású vendég, Jojappa Atya érkezése is növelte. Tartalmas előadásaiban és szentbeszédében beszélt a hitről, mely nem más, mint bizalom Istenben. Elmondta, ha megszűnünk hinni, az olyan

állapot, mintha lélekben halnánk meg. Imádság nélkül pedig olyanok lennénk, mint az autó benzin nélkül, a mobiltelefon feltöltés nélkül, vagy a virág víz nélkül. Felhívta figyelmünket a közbenjáró, a bűnbánati, a hálaadó imára, a bátor kéresre-könyörgésre és az Isten-dicséretre. Egyik előadásában Jojappa Atya a Szentírás idézeteivel támasztotta alá, hogy Mennyei Édesanyánk, Szűz Mária, miért érdemel ki tőlünk különös tiszteletet. Regina nővér előadásai elsősorban a reményről és a szeretetről szóltak, rámutatva arra, hogy, aki Istenben hisz, annak minden, még a szenvedés is, javára válik. Idén is szó esett a Szentlélek gyümölcsseiről és ajándékairól, a hitről és a belőle fakadó csodákról, a belső gyógyulásról. Az elhangzottak felett elgondolkodtunk, és élményeinket kicsoportos beszélgetéseken belül osztottuk meg kölcsönösen. Meghallgattuk, buzdítottuk egymást, és csoporttársaink szándékaira közösen imádkoztunk. Ezen kívül, néhányan közülünk, nyilvánosan, tanúságot is tettek.

Vasárnap a lelkigyakorlat ünnepi szentmisével zárult az újvári Kálvárián. A legszentebb Áldozatot Kovács László lelki atya mutatta be.

Mészáros Réka,
Ignis polgári társulás

Újvári cserkészek az V. Szövetségi Nagytáborban

A cserkész tábor az éves cserkésztevékenységünk megkoronázása. Az az a tíz nap, amikor a legnagyobb problémám a sátorban hagyott rendetlenség vagy az eltűnt zseblámpa jelenti, és amikor senki nem néz ránk kérdő tekintettel, ha torunk szakadtából „Érik a szőlő“-t kezdünk dalolni, akkor, amikor épp kedvünk tartja.

Az idei tábor azonban különleges volt. Cserkészszövetségünk minden öt évben megrendezi a Szövetségi Nagytábort. Amint már a megnevezése is elárulja, ez egy szövetségi szintű rendezvény, tehát ebbe a táborba minden egyes cserkészcsapat meghívást kap. Idén a Nagykürtösi Járásban, az Ipolynyék közsétől nem messze elterülő Csali-völgy adott otthont a közel 650 táborozó felvidéki magyar cserkésznek.

A tábor keretmeséje a magyar reformkor idejébe repített vissza bennünket. Találkozhattunk Kossuth Lajossal, Széchenyi Istvánnal, de az sem volt furcsa, ha a réten épp Déryné Széppataki Róza sétált velünk szemben. A tábor folyamán lehetőségünk adódott bepillantnunk egy igazi zsigvársárba. Egy cserkészportya keretein belül megismerkedhettünk a dimbesdombos tájjal, összemérhettük erőinket egy hatalmas erdei számháborúban, és egy teljes napon át sportok egész hadát próbálhattuk ki. Megtudtuk, mennyire hangos és vidám jelenet az, amikor 650 cserkész együtt népi játékozik, és hogy

mennyire csodálatos, amikor ugyanennyien, együtt éneklük a cserkészindulót. Az utolsó napon újdonsült barátainktól nem búcsúztunk el, csupán elköszöntünk. Tudtuk ugyanis, hogy a legközelebbi szövetségi rendezvényen, ismét egymás nyakába ugorva, üdvözljük majd egymást. Viszont ennek tudatában sem volt számunkra kis erőfeszítés, hogy a könnyes búcsút elkerüljük.

Amikor hazaérkezve leszálltam a buszról, csalódottan tudatosítottam, hogy fű helyett beton simogatja a talpam, az egyetlen zeneforrás a sarki kávézóból kiszűrődő rádió hangja, és hogy aligha örül majd nekem a szembejövő néni, ha most odamegyek hozzá, és megölelem. Kissé letörten ugyan, de ballagtam egészen hazáig. Mielőtt beléptem az ajtón, vettem egy mély lélegzetet, a szám széles mosolyra kanyarodott, és csendben csak ennyit mondtam: „Fel a fejjel, már csak 5 év, és ismét itt a Nagytábor.”

Sárai Erika, Czuczor Gergely cserkészcsapat

Lelki ajánló az elkövetkező időszakra (2017. október – december)

- **„Pálos 70“ - teljesítménytúra és zárandoklat Márianosztrára**, 2017. október 5.-8. (szabadon választott, három-, két- vagy egynapos gyalogos zárandoklat a Mária Úton a kegytemplom búcsújára). További információk: www.palos70.hu
- **4. csallóközi gyalogos zárandoklat Máriavölgybe** Magyarok Nagyasszony ünnepe alkalmából, 2017. október 5.-7. Szervező: Méhes Richárd, email: richard.mehes21@gmail.com. Október 7-én, szombaton, Érsekújvárból a kegyhelyre autóbusz is indul. Szervező: Kovalcsik Cirill, OFM, e-mail: pcirill@gmail.com
- **A házasság útja – az életet alakító hit jegyében** – újvári házaspárok zárandoklata Óbudavárra (Magyarország), 2017. október 14. Szervező: Hlavička Gertúd, e-mail: gertrud@hlavicka.sk
- **„Tiszta szerelem lehetséges?“ - Imaest a fiatalok lelki tisztaságáért**, 2017. október 18., 19 órai kezdettel, az érsekújvári plébániatemplomban. Szervező: Ignis polgári társulás; e-mail: ignispt@gmail.com
- **Adventikoszorú-készítés a Barátoknál**, 2017. december 2. Szervező: Kovalcsik Cirill, OFM, e-mail: pcirill@gmail.com
- **„Jót tenni jó“ - karácsonyi karitás**, 2017. adventi időszakában. Szervező: Széchenyi György baráti kör, e-mail: maricaistenes@gmail.com

„A cél sokszor az út, de csak ha nem céltalan, s minden célból, ha valóban cél volt, mindig új út vezet tovább.“ (Rónay György)

Újváriak zárandoklata a szentéletű pápa szülőföldjén

Augusztus első hetében, kis baráti társaság, Cirill atya vezetésével, Lengyelország felé vetette útját. Az ország megismerését Orawka gyönyörű fatemploma megcsodálásával kezdtük. Sajnos, a templomba nem juthattunk be, pedig szívesen megnéztük volna a templom belsejét díszítő, magyar szenteket és boldogokat ábrázoló arckép-csarnokot.

Késő délután érkeztünk meg Krakkóba. Ez a hely királyi főváros, Lengyelország második legnépesebb városa, a Kis-lengyelországi vajdaság székhelye. Lakosainak száma kb. 760 000 (elővárosokkal együtt kb. 1 250 000 fő).

Másnap, egy helybéli idegenvezető kíséretében, megismertük a Krakó központjában található nevezetességek egy részét. Délután, egy bajai zárandokcsoporttal együtt, a Cirill Atya közreműködésével szentmisén vettünk részt a Łagiewniki Isteni Irgalmasság Bazilika magyar kápolnájában.

Lengyelországi utunk harmadik napján Częstochowa-ba zárandokoltunk. A kegyhely (rég magyar neve: Csensztokó) első-sorban a nevezetes pálos monostoráról, Jasna Góráról (Fényes Hegy) és a benne levő híres Fekete Madonna képről is-

mert. A Jasna Góra-i kolostort a pálos rend 1382-ben alapította. Nevét is a magyar pálosoktól kapta, akik Szent Lőrincről nevezett anyaházuk nevéből kölcsönözték. A kegyképhez minden évben a világ minden részéről zarándokok ezrei érkeznek. Ott létünkkor a kolostorban éppen Szűz Mária ünnepére készülődtek. Mezítlábas zarándokcsoportok érkeztek a főkapun keresztül, ahol nagy szeretettel fogadták őket. Felemelő érzés volt látni a zarándokokat. Ennyi hitét megvalló keresztény látványa mély nyomot hagy a lélekben. A monostor egyik kápolnájában szentmisén vettünk részt, amelyet Cirill Atya mutatott be.

A negyedik napon bejártuk Krakkó többi nevezetességét. Visszatértünk a Főtérre ahol hagytuk, hogy hasson ránk az ott minket fogadó látvány és a napokban átélt események emléke.

Lengyelországi zarándoklatunk utolsó napján, amikor már hazafelé tartottunk, megálltunk a Zebrzydowski kálvárián, a Żar hegy oldalában. Ez egy hasonló zarándokhely,

mint amilyen Mátraverebély - Szentkúton található. A kolostor kis kápolnájában részt vettünk a Legszentebb Áldozaton.

Utunkat folytatva Wadowicében, Karol József Wojtyła, a későbbi pápa és ma már Szent II. János Pál szülővárosában álltunk meg. Az a tudat, hogy a főtéren levő Parafia

Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny bazilikában Szent II. János Pál is misézett és imádkozott, a zarándoklat méltó befejezése volt a lélekben való feltöltődésre vágyó zarándokoknak. Viszont, hogy a testünk se éhezzen, megkóstoltuk a híres wadowicei krémet.

Cirill Atya az úton azt kérdezte tőlünk és arra hívta fel a figyelmünket - tudatosítjuk-e, micsoda nagy érték, hogy hajlandók vagyunk együtt utazni, zarándokolni, együtt tölteni a szabadságunkat? A szavai még ma is visszacsengenek. A szeretet ugyanis sohasem magányos ...

*Hlavička Trúdi és Tamás
Széchenyi György baráti kör*

1 Úton Nemzetközi Zarándoknap a gyermekvárókért

Aki gyalogos túrára indul, az gondosan megtervezi az utat, felkészül rá fizikailag, majd gyönyörködik a tájban, és elégedett a teljesítményével. Lehet, már az út alatt azon gondolkodik, mi lesz a következő úti cél, mivel növelhető a teljesítmény. Aki gyalogos zarándoklatra gondol, szintén tervez, erőnlétiileg szintén készül az útra, de ugyanakkor lelki síkon is. Felméri, milyen szellemi kincsekért vállalja az út fáradalmait, lelki kapaszkodókat keres, a természeti és esztétikai értékeken túl pedig feljebb tekint, a transzcendenszt célozza meg.

Így tették ezt 2017. augusztus 26-án a felvidéki 1Úton zarándokcsapatának tagjai is. Szabad idejükből egy napot arra szántak, hogy a zarándoklatot kísérő, tikkasztó melegben családjaink megmaradásáért, a gyermekáldásért és az idén különösképpen A GYERMEKVÁRÓKÉRT esedezzenek a Mennyei Atyához. Ez a zarándoknap a Mária Út nyugat – keleti fővonalán, Mariazell és Csíksomlyó között teljes hosszúságban (1400 km), az észak-déli fővonalon, Medjugorje és Czestochowa között – a Felvidéken, Ipolyság és Palást között, továbbá a Mária Út Márianosztra (Magyarország) és Máriavölgy (Marianka – Szlovákia) közötti reginoális szakaszán (250 km) a Kamocsa – Érsekújvár – Udvard – Szentmiklós – Fűr – Cigléd – Kürt falvak érintésével valósult meg.

Ahogy az Udvardi Kálvárián bemutatott, zarándoklatot záró, hálaadó szentmise is elhangzott, a mai Európában, észrevétlenül, két fontos hiány fenyeget bennünket: az egyik az éltető ivóvíz, a tiszta forrás hiánya, valamint az emberi

erőforrás, a gyermekáldás elapadása. Jelenlegi helyzetünket ezért józanul kell felmérnünk, és az Élet Urát kérnünk kell ezekért az áldásokért.

Ezen a napon tehát 1 Úton voltunk nem csupán fizikailag, de lelkileg is. Az a pilóta, aki elrepült felettünk, haladásunkat figyelve, bizonyára nem tartott bennünket összetartó lelkeknek. Ugyanis volt, aki elöl haladt; volt, aki egy kissé leszakadt a csoportról; voltak párban haladók; és voltak magányosak is. Viszont mindennek ellenére, mi mégis lelki közösséget alkotunk. Sőt többet: lelki családot.

Úgy gondolom, hogy nem túlzok akkor, amikor egy családról beszélek. A zarándoklat alatt ugyanis azt tapasztaltam, hogy a mi „családunk” igenis, teljes volt. Volt közöttünk gondos „édesapa”, aki az utunkat megtervezte. A zarándoknap előtt bejárta a terepet, és ez által is biztonságos haladást biztosított számunkra. Voltak jószívű „édesanyák”, akik a zarándoklat alatt és után étellel kínáltak, felfrissítettek minket, otthonossá tették számunkra a pihenőhelyeket és a záró szentmise helyszínét. Voltak „testvéreink”, akik utunk során biztattak, lelkesítettek, jó tanáccsal láttak el, és tompították a hőséggel járó kellemetlenségeket. Ugyanakkor közöttünk volt „sztarec” is, a család bölcse, aki igaz meséket mondott, és hihetetlen élettapasztalatát osztotta meg velünk.

Végezetül pedig, lelki atyáink is voltak, akik Isten kegyelmét hívták le ránk, lelki értékkel, isteni áldással töltötték meg napunkat.

Az 1 Úton zárándoknap gyorsan eltelt. Kicsit olyannak tűnt, mintha zárándoklásunk alatt egy család egész élete játszódott le volna. A reggeli indulás benyomásai olyanok voltak, mint a friss házásoknak szóló jókívánságok. A délelőtt lendülete és frissessége, a zöld természet ölelése és a virágos rét, úgy hatott ránk, mint a szerelmes évek édessége és a születő gyermekek vidámsága. A késő délelőtti növekvő melege és a szembejövő, néha értetlen tekintete, olyan napok tapasztalatát ébresztette fel bennünk, amikor a velünk együtt élők, nem egészen értik meg helyzetállásunk jogosultságát. A déli ebéd a mindennapok megerősítését és erőforrásaink táplálását, a délutáni tikkadt, monoton menetelés pedig a szürke hétköznapi megszokottságát juttatta eszünkbe. Mindezek után következett drága lelki táplálékunk a szentmise, célunk elérése. Úton voltunk. Olyan úton, ahol megértettük: igen, érdemes volt; igen, van értelme; igen, jó úton vagyunk; igen, a mások számára is áldást hozó úton vagyunk; és igen: 1 közös Úton vagyunk! Köszönet és hála érte Istennek!

*Baka Szilvia,
Via Mariae polgári társulás*

Székely János: Ima a gyermekvárókért

Mennyei Atyánk, akit a Biblia így nevez:
Élet Barátja!

A gyermeket várókért könyörgünk hozzád:
fiatal házaspárokért, akiknek nagy vágya,
hozzád kiáltó kérése a gyermek,
gyermekekért, akik hatalmas örömmel
fogadnának egy testvért,
nagyszülőkért, akiknek az unokák
bearanyoznák az életüket,
szülőkért, akik egy gyermek
örökbefogadására készülnek.

Adj gyermekáldást a gyermeket váróknak!
Add, hogy a gyermekeket nyitott szívvel,
örömmel fogadják mindenütt a világon,
mint a Te remekműveidet,
mint az egyik legdrágább ajándékot, amit a
Te kezedből kaphatunk.

Add, hogy mi is az élet barátai legyünk!
Add, hogy a gyermekvárás adventje
a gyermek megérkezésének karácsonyi
öröméhez vezessen!

Add, hogy minden gyermekben
felismerjük a Te képmásodat!
Add, hogy biztos kézzel,
nagy szeretettel vezessük őket,
a gyermekek pedig
növekedjenek bölcsességben,
élő hitben és a szív jóságában,

Amen.

Tudományos lelki nap a Marianumban

Az idén is elhatároztuk, hogy megpróbáljuk gazdagítani azon lelki programok sorát, amelyeken az érsekújvári és környékbeli magyar katolikusok elmélyíthetik hitüket, és új információkkal gazdagodhatnak. A magyar állam és katolikus egyház által meghirdetett

Szent László Év kapcsán jött az ötlet, hogy mi is hozzáteszünk valamit ahhoz a programsorozathoz, melyet a szent lovagkirály tiszteletére szerveztek Magyarországszerte.

Amikor elkezdtük keresni a lelki nap előadóját, több magyarországi atyát is megszólítottunk. Miniket is meglepett, hogy habár sűrű programjuk miatt, nem tudták elvállalni a lelki nap vezetését, viszont mindegyikük javasolt egy nevet. Egy olyan atya nevét említették, aki

mindannyiuk szerint, a témakör legkomolyabb jelenlegi szakértője. Ez az atya nem volt más, mint Dr. Lukácsi Zoltán, a Győri Papnevelő Intézet és a Győri Hittudományi Főiskola rektora, székesegyházi kanonok, rábaközi főesperes. Néhány évvel ezelőtt a Magyar Katolikus Egyház őt bízta meg, hogy az egyház képviselőjeként vegyen részt ab-

ban a tudományos kutatásban, amely a Szent László hermájában (ereklyetartójában) elhelyezett koponyaereklye részletes vizsgálatára irányult. A lelki nap résztvevői megtudhatták, valóban miért is volt fontos és érdekes ez a kutatás.

Szeptember 9-én, szombaton, a lelki napot bevezető szentmisét Lukácsi Zoltán és Ďurčo Zoltán atyák mutatták be az újvári plébániatemplomban. Már maga a szentbeszéd is felért egy előadással, melyben Lukácsi Zoltán atya nem kevesebbre vállalkozott, mint arra, hogy bemutassa Szent László életét. A lovagkirály életéről olyan részleteket közölt a hallgatósággal, melyekről talán eddig még tudomásunk sem volt, hiszen csak a már fentemlített kutatás hozta azokat napvilágra.

A szentmise után a lelki nap a Marianumban folytatódott. A további előadásban Lukácsi Zoltán atya fényképek segítségével mutatta be részletesen a feltárási és kutatási munkálatok minden apró mozzanatát és eredményét. Az atya egész idő alatt olyan gördülékeny és közérthető nyelvet használt, hogy a

közölnivalót úgy a fiatalabb nemzedék képviselői, mint az idősebbek, könnyen megérthették.

Az előadás folyamán valakiben felmerülhetett a gondolat, hogy talán nem is egy lelki napon, hanem inkább egy tudományos szimpozium veszünk részt.

Vizsont le kell szögeznünk, az előadó atya kihangsúlyozta, hogy ezek a tudományos vizsgálatok csupán kiegészítették mindazt, amit ez ideig is tudtunk, sejtettünk vagy hittünk Szent László királyunkról és az ő kereszténységbe és magyarságba vetett végtelen bizalmáról. Ebben az esetben tehát a tudomány állt a hit szolgálatában. A Szent László-ereklýe kutatásáról egy lebilincselő, több száz oldalas, képekkel gazdagon illusztrált könyv is készült, melyet a résztvevők, a lelki nap végén, meg is vásárolhattak.

Az előadások olyannyira lebilincselőek voltak, hogy a végére senki sem vette észre, a tervezett befejezés időpontját jócskán túlléptük. Sőt, aki még ennél is többre volt kíváncsi, az előadások után kérdéseket tehetett fel az atyának. A lelki nap Szent László litániával zárult.

Napjainkban, amikor oly gyakran esik szó az európai kultúrát is fenyegető migrációról, népvándorlásról vagy invázióról, érdemes belegondolni abba,

hogy vajon mi táplálja bennünk ezt a félelmet? Talán ez nem más, mint az a tény, hogy gyakran hajlamosak vagyunk megfelekedezni a katolikus hi-

tünk és magyar kultúránk értékeiről. Ezek az értékek ugyanis évszázadokon át alapjául szolgáltak népünk gondolkodásmódjának. Azonban ha ezek az értékek megfakulnak, akkor ne csodálkozunk, ha

mások lépnek a helyükre - más hit, más kultúra, más eszmerendszer. Erről nem csak az Európába áramló idegenek tehetnek, hanem elsősorban mi magunk. Ha annak idején Szent László király sem tartotta volna oly nagy becsben példamutató elődei hitét és értékrendjét, nem harcolt volna ezekért az eszmékért, hanem a könnyebb utat választva, elfogadta volna az akkori kor kínálta szabadosabb eszmerendszert, akkor ma már, több mint valószínű, nem beszélhetnék magyarságról. Ez a nép ugyanis, úgy mint sok más nemzet, szintén beleolvadt volna más népekbe, kultúrába és hitbe. Ha Szent László üzenetét komolyan véve, kitarunk az évszázados értékeink mellett, akkor nem fenyegethet bennünket annak veszélye, hogy keresztény hitünket és nemzeti kultúránkat elveszítjük.

Berta Zoltán,
Ignis polgári társulás

CARISSIMI a Felvidéken

Körülöttünk nagyon sok beteg gyermek él. Ezek között vannak testi és szellemi fogyatékosok is. A testi fogyatékkal élők általában velünk élnek. Láthatjuk őket mankóval vagy tolókoszin, többségük iskolába jár, találkozhatunk velük az utcán, az üzletekben... A szellemi fogyatékosok viszont már egy zárt világot alkotnak. Az autisták, a Down-szindróma és más, szellemi fogyatékkal élők, általában otthon vannak, szüleik gondoskodnak róluk, más esetben pedig intézetben vagy napközi otthonban nevelik őket.

Tizenöt évvel ezelőtt Tóth Erika, a Pátria Rádió volt szerkesztőjének vezetésével, tízen összefogtunk, hogy segítsünk ezeknek az embereknek, s ezért a Carissimi Non Profit Alapot hoztuk létre. Súlyos gondjaik leküzdésében segíteni szeretnénk a sérült és egészségkárosult gyermekeket nevelő családokon. A szülők és pedagógusok munkáját szakirodalommal és előadások szervezésével támogatjuk. Felhívjuk a figyelmet a fogyatékos-sággal élő emberek nehézségeire, azokra az akadályokra, amelyekkel minden nap meg kell küzdeniük. A rászorultakat anyagilag is támogatjuk. Elsősorban a jövedelemből származó, 2%-os adófelajánlásoknak köszönhetően, a rossz szociális helyzetben levő szülőknek, gyors segínyt nyújthatunk. Az egészségkárosult gyermek nevelése, gondozása több pénzt igényel, mint az egészségesé. Az anyának otthon kell maradnia a beteg gyermek mellett, így, egy a családnak, egy keresetből kell megélnie. Sokszor előfordul, hogy az apa is elhagyja a családot, s ennek következtében az édesanya és a gyermekek még rosszabb anyagi hely-

zetbe kerülnek. Anyagi támogatásunkkal a beteg gyermekek rehabilitációjához, vagy gyógyászati segédeszközök megvásárlásához is hozzájárulunk. Támogatjuk a beteg gyermekek táboroztatását vagy kirándulását.

Az anyagi jellegű támogatáson kívül fő tevékenységünk a felvilágosításra és az ismeretterjesztésre összpontosul. Az értelmi és halmozottan fogyatékos fiataloknak, szüleiknek és segítőknek konferenciákat, kommunikációs és önérvényesítő tréningeket szervezünk. Ezt segíti elő a kéthavonta megjelenő szaklapunk, a Carissimi. Ebben a szaklapban megjelent írásokkal, komoly szakemberek, az egészségkárosult fiatalok szüleit segítik. Számos olyan pozitív példát közlünk le, amelyek arra buzdítják az egészségkárosult gyermekeket és a szüleiket, hogy ne adják fel, tartsanak ki. A lapban egy magyar-szlovák, szlovák-magyar egészségügyi szótár is megtalálható. Ez a magyar szülőknek a szlovák hivatalokkal való kommunikációban nyújt segítséget. Szervezetünk honlapján is, a www.carissimi.sk weboldalon, számos, fontos információ található.

Ez év áprilisában, már nyolcadik alkalommal, társszervezői voltunk az értelmi fogyatékos fiatalok galántai versfesztiváljának. Nagyon mély és szívszorogató élményben volt részünk. Már többször is meghívtuk a Budapesti Baltazár Színházat, ahol a színészek szellemi fogyatékos fiatalok. Az ilyen előadásra egyaránt meghívjuk az egészséges és sérült gyermekeket azzal a céllal, hogy lássák, milyen sok minden érhető el kitartással és erős akarattal.

Ez év júniusában Halász Judit előadóművész látogatott el Dunaszerdahelyre. Egy nagyon szép koncert keretében, egészséges és sérült gyermekek, együtt élvezték a szép előadást. Célunk az volt, hogy az egészséges gyermekek megismerjék sérült társaikat, és ne féljenek tőlük. Érezzék, hogy egy testileg vagy szellemileg sérült gyermek, éppen úgy igényli a szeretetet, és éppen úgy tud szeretni, mint egy egészséges.

Munkánk során számos más, hasonló tevékenységet végző szlovákiai és magyarországi szervezettel is együttműködünk. Kérem, hogy vegyük észre, és segítsük a körülöttünk élő sérült vagy fogyatékkal élő gyermekeket és a gondjukat viselő szülőket.

*Zsidó János, féli esperesplébános,
Carissimi Non Profit Alap*

Impresszum:

ECCLÉSIA - Az érsekújvári magyar katolikus közösség lapja

Megjelenik az egyházi év időszakaiban, évente 4-szer, 300 példányban.

Adományokból fenntartott kiadvány. Számlaszám: 150 47776/5200; IBAN: Sk 37 5200 0000 0000 150477776
1 db, 12 oldalas példány kiadásának költsége: 0,67 €.

Kiadó: Via Mariae, polgári társulás

Felelős: Török András

Elérhetőség: e-mail: torok.bandika@gmail.com;
mobil: +421 903 438 380

Grafikai szerkesztő: Bodzás Gergely

Munkatársak: Andruskó Gyula, Baka Szilvia, Berta Zoltán, Csémi Szilárd, Danczi Mónika, Ďurčo Zoltán, Fabó Éva, Hegedűs Erzsébet, Hlavička Gertrúd, Hlavička Tamás, Istenes József, Istenes Marica, Kantár Balázs, Kiss Angelika, Kovalcsik Cirill OFM, Nagy Endre, Nagy László, Pekarik Katica, Pócs Gabriella, Sárai Erika, Stifner Ivett, Sikula Katalin, Zajiček József, Zajiček Tamás, Závodsky Dana, Zsidó János.

Ha hibázol, kelj fel!

1. Ott, ahová az Isten helyezett téged, remélj, mindig remélj!

Ne gondold, hogy küzdölmed, melyet ideleln folytatsz, hasztalan! Isten nem okoz csalódást: ha reményt ébresztett szívünkben, akkor nem akarja azt kioltani állandó frusztrációkkal.

2. Bárhol is vagy, építs!

Ha padlón vagy, kelj fel! Sose maradj elesve, kelj fel, hagyd, hogy talpra állítsanak! Ha ülsz, indulj útnak! Ha az unalom megbénít, űzd el jótettekkkel. Ha üresnek és kedvtelennek érzed magad, kérd a Szentlelket, hogy töltsd be újra ürességed!

3. Szeresd az embereket!

Szeresd külön mindegyiket. Tiszteld mindenki életútját, lett légyen egyenes vagy görbe, mindenkinek megvan a maga elmesélhető élettörténete.

4. Mindig legyen bátorságod az igazsághoz!

De ne felejtse: nem állsz fölötte senkinek!

5. Legyenek eszményképeid!

Olyasméért élj, ami felülmúlja az embert! A hűség mindent elér.

6. Ha hibázol, kelj fel!

Nincs emberibb, mint hibákat elkövetni. De nem szabad, hogy e hibák börtönbe zárjanak! Ne zárkózz hibáidba!

7. Ha keserűség fog el, erősen higgy mindazokban, akik még tesznek a jóért: alázatukban ott rejtőzik egy új világ magja. Keress olyan embereket, akik megőrizték gyermeki szívüket! Tanulj meg elcsodálkozni, ne szűnj meg elámulni!

Ferenc pápa